

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
t.a.v. de Voorzitter van de afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019

2500 EA Den Haag

De Kwakel, 22 April 2014

Samenvatting van Vrouwen Partij besluit tot beroepsgang:

inzake bezwaarschrift: De Vrouwen Partij, hier verder te noemen als VP, tekent hierbij officieel beroep aan tegen de beschikking van de Kiesraad van 14 april 2014 om de VP uit te sluiten van de Nederlandse Europese verkiezingen 2014, omdat de VP niet aan de waarborgsom kandidaatstelling heeft voldaan (het verzuim). De VP stelt dat de Nederlandse Staat enkele artikelen uit burgerrecht verdragen schendt en/of onjuist interpreteert en niet navolgt, en dat de bepalingen in het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten van de EU niet correct en/of onvoldoende worden geïmplementeerd in de Nederlandse Kieswet. U als bestuursrechter dient derhalve de bepaling over de borgsom onverbindend te verklaren en een beschikking te nemen dat de VP alsnog kan deelnemen aan de Europese Verkiezingen 22 mei 2014. De Kiesraad dient dan alsnog een lijstnummer te verstrekken aan de kandidatenlijst van de VP.

Geachte Voorzitter van de Raad van State,

Een waarborgsom is volgens electorale standaarden wel toegelaten maar mag niet excessief hoog zijn. De VP stelt dat € 11.250,- een excessief hoog bedrag is voor een waarborgsom van een kandidatenlijst inlevering voor één kiesdistrict voor de Nederlandse Europese Verkiezingen. In vergelijking met andere EU landen is de Nederlandse 75% kiesdeler regel voor restitutie van de waarborgsom de hoogste in Europa. Vanuit de visie van de VP zet dat Nederland op de laatste plaatst in rangorde van democratisch verkiezingen in Europa. Voor uw perceptie: de som geldt is bijna gelijk aan een netto jaarinkomen van iemand met een bijstandsuitkering.

De bestuursrechter is bij machte een beschikking (van de Kiesraad) te vernietigen, en de VP verzoekt dit in deze zaak dan ook te doen. Zover wij vanuit de VP als niet-jurist hebben kunnen achterhalen is de Kiesraad in dat geval verplicht voor 24 april 2014 een nieuwe beschikking te nemen. De VP wijst de Kiesraad op het nemen van een beschikking die in de lijn ligt van de wijziging van de Kieswet zoals in Wijziging van de Kieswet ter uitvoering van richtlijn 93/109 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 6 december 1993 is genomen.

Aspecten als grote administratieve lasten of zoals de Kiesraad vooraf de kandidatenlijsten beperkt om zo de keuze voor de kiezer overzichtelijk te houden zijn volgens de VP oneigenlijke argumenten, zie uw eigen uitspraak¹ Raad van State in zaak Europese Klokkenluiders Partij, EVIQ-Partij en de zaak nr. 13716/02, Sukhovetskyy tegen Oekraïne. Wij verwijzen in deze specifiek naar B. Relevant comparative international practice 1. Ireland binnen het document. Hieruit blijkt dat onze eis gegrond is.

Zeker omdat de zittende partijen geen terugkerende kosten hoeven te maken om deel te nemen aan de Nederlandse en Europese verkiezingen maar zelfs subsidie krijgen om mee te doen. Vermogen zegt niets over de betrouwbaarheid van een partij.

De bestuursrechter kan volgens artikel 8.72, lid 4 zover de VP heeft kunnen achterhalen zelf die nieuwe beschikking nemen. Wij verzoeken u dan ook in het kader van gelijke toegankelijkheid, het vermogen van nieuwe partijen niet meer mee te laten wegen om verkiesbaar te zijn voor Nederlandse kiezers ten tijde van een Nederlandse of Europese verkiezing. Tevens verzoeken wij de democratische beginselen van gelijkwaardigheid te bekrachtigen en te bevestigen door de VP alsnog toe te laten tot de Europese Verkiezingen.

Mocht de Raad van State het voornemen hebben niet inhoudelijk noch juridisch op ons beroepschrift te willen ingaan en het beroepschrift van de VP afwijzen, dan verwijzen wij u graag naar de reden van wijziging van de kieswet die de Tweede Kamer der Staten-Generaal 2 Vergaderjaar 1993-1994 23537 versneld in 1993 heeft uitgevoerd.

Hierin is duidelijk dat de Wijziging van de Kieswet om de gelijke toegankelijkheid en gelijkwaardigheid van kiezers gaat. Dat vormde dus een onderdeel van de reden waarom men in 1993 versneld is overgegaan tot het wijzigen van de Kieswet.

Mocht in de redentatie een vormfout zitten dan hoopt VP dat de Raad van State begrijpt dat de VP geen jurist in dienst kon nemen om dit te voorkomen. En hoopt de VP dat de voorzitter van de Raad van State hier om een mondelinge toelichting gaat vragen waarom gelijke toegankelijkheid en gelijkwaardigheid een belangrijk thema is tijdens verkiezingen.

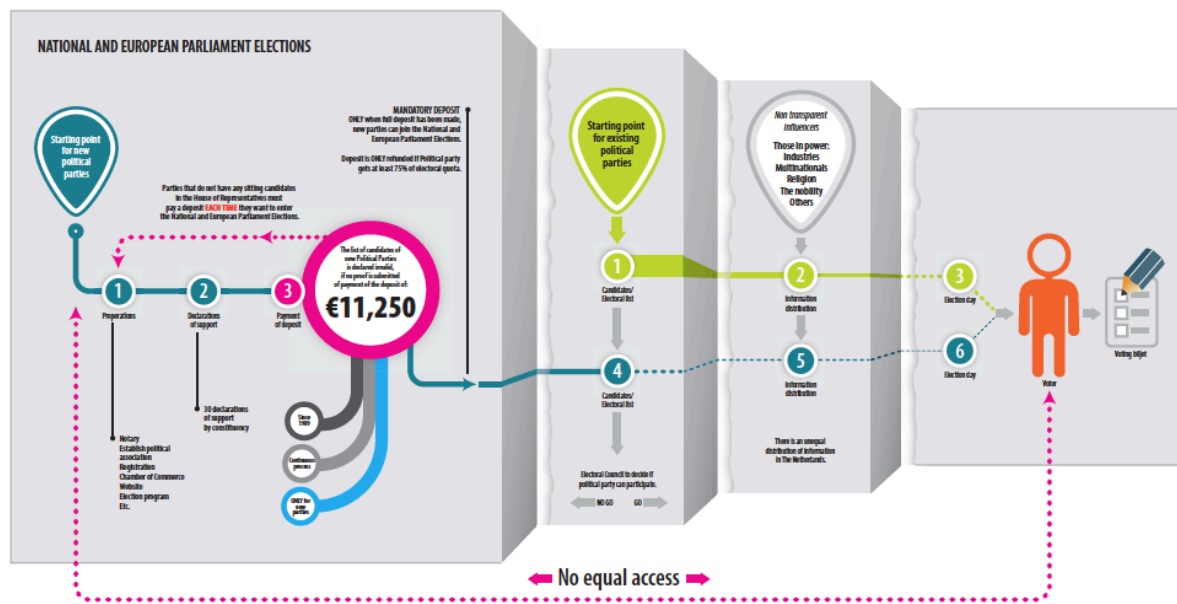
De VP verwijst ook naar een uitgave van het CBS Verkiezingen: Participatie, Vertrouwen en Integratie² (2010) waarin gesteld wordt dat "het hart van de democratie gevormd wordt door verkiezingen". Dan is het moment aangebroken dat de kiezer zelf aan het woord is. De kiezer kan dan gebruik maken van zijn of haar stem om daarmee de politiek te beïnvloeden. Bij de vertaling van de stem in de verdeling over de politieke partijen en kandidaten wordt de invloed van de kiezer direct zichtbaar. Vertrouwen is een cruciale en centrale factor bij verkiezingen. De kiezer moet er op kunnen rekenen dat zijn of haar stem even zwaar meetelt bij het bepalen van de stembusuitslag en dat de privacy gewaarborgd is bij het uitbrengen van de stem. Bovendien zal de kiezer vertrouwen moeten hebben in de transparantie van het verkiezingsproces, zodat de uitgebrachte stemmen en het tellen van de stemmen valt te controleren.

De praktijk tijdens Nederlandse Europese verkiezingen wijst echter uit dat de kiezer vooraf beperkt wordt in zijn keuze. Zie de grafiek.

¹ Zie artikel op <http://www.klokkenluiderspartij.nl/> ivm rechtspraak deelname EVIQ-partij over waarborgsom <http://deelink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RVS:2012:BX4217>

De Raad van State noemt dan de volgende zaak voor het Europees Hof in Straatsburg: zaak nr. 13716/02, Sukhovetskyy tegen Oekraïne <http://echr.ketse.com/doc/13716.02-en-20060328/view/> specifiek B. Relevant comparative international practice 1. Ireland

² <http://www.cbs.nl/NR/rdonlyres/920D38EF-DE95-45C0-8BF3-F54721BB2622/0/2011g62pub.pdf>

De VP en ook tal van andere nieuwe partijen in Nederland constateren dat ook steeds weer bij iedere verkiezing, dat wat gepresenteerd wordt door de kiesraad als zijnde transparant en gelijk toegankelijk, onjuist is. Mede veroorzaakt door de ongelijke informatiedistributie in Nederland, want Nederland kent nog steeds een verzuiling van de media. Zie de lezing van Prof. Dr.G. Van Tillo³ aangaande de neutrale overheid.

Uit voorgenoemde aspecten blijkt dat het hebben van vermogen in Nederland een belangrijk middel is om op het stembiljet vermeld te mogen worden. Dat gaat in tegen de beginselen van de diverse verdragen en zelfs tegen de grondwet. Waar de Raad van State geen uitspraak over mag doen. Maar dit wel als een discriminerend aspect van de kieswet mag noteren.

Achtergrond en ontstaansgeschiedenis

De Nederlandse regering heeft zich bij de onderhandelingen over het Verdrag van Maastricht in het bijzonder ingezet voor voorzieningen die het zogenaamde burgerschap van de Unie - vgl. artikel 8 van het EG-verdrag gestalte kunnen geven. De achterliggende gedachte is bekend: Europa dient in de visie van de Nederlandse regering niet alleen een economische gemeenschap te vormen, maar ook een democratisch verankerde gemeenschap, waarin burgers de mogelijkheid hebben hun stem te laten horen. Het rechtstreekse kiesrecht voor het Europese Parlement is het belangrijkste middel voor burgers om hun stem te laten horen op Europees niveau. Aan de wijze waarop dit kiesrecht kan worden uitgeoefend, kan echter nog wel iets worden verbeterd. Dit beginsel zou dan ook moeten gelden voor alle partijen en dus ook voor nieuwe partijen.

³ Prof. Dr. G. Van Tillo <http://www.ustream.tv/channel/vrouw-en-europa>

Het blijkt dat bij de onderhandelingen over het Verdrag van Maastricht dit als een knelpunt werd ervaren. Het is een reden geweest voor opnemings van het genoemde artikel 8 B, tweede lid. De Nederlandse regering heeft zich dan ook bijzonder ingespannen voor de totstandkoming van deze bepaling.

Hoe kan het dat dan zijn dat men de ongelijke toegankelijkheid voor Partijen die in 1989 door een demissionair kabinet Lubbers II is ingevoerd, niet in het verlengde van gelijke toegankelijkheid heeft gelijk getrokken? Iets dat nu niet ter discussie staat maar wat wel opgemerkt mag worden.

Inzake kandidaatstelling

Ter voorkoming van misbruik waardoor de geloofwaardigheid van de democratische verkiezingen onder druk zouden kunnen komen te staan is in de richtlijn een aantal informatieverplichtingen opgenomen (vgl. Met name artikel 13 van de richtlijn). Deze informatieverplichtingen kunnen ook opgenomen worden in de kandidaatstelling van een partij zonder vermogen. Dat het zware bestuurlijke lasten voor de Kiesraad met zich mee zou kunnen brengen, op het moment dat meer nieuwe politieke partijen mee mogen dingen naar de Nederlandse Europese verkiezingen die geen vermogen hebben, is ook een oneigenlijk argument. Men zou namelijk bruusk voorbij gaan aan de aard van de werkzaamheden van een politiek partij. Want de informatie verplichting vooraf vergt een dermate grote inspanning dat de VP zo'n argument dan ook ongehoord zou vinden om op basis van daarvan uitgesloten te worden door de Raad van State. Waardoor de VP niet deel mag nemen aan de Nederlandse Europese verkiezingen en dus de kiezer een ander geluid en politieke gang ontnomen wordt om op te stemmen.

De VP vindt dan ook dat het genomen besluit van het centraal stembureau "De Kiesraad" door het verzuim te gebruiken voor uitsluiting aan deelname aan de verkiezingen oneigenlijk. De steeds weer terugkerende waarborgsom voor een kandidaatstelling van nieuwe partijen getuigt niet van een democratisch instrumentarium.

De VP vindt bij het handhaven van de waarborgsom uit de huidige kieswet (1989) in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninklijke relaties een bewijs dat er in Nederland inmiddels geen sprake meer is van een democratie maar een meritocratie. Hierdoor is er sprake van een "détournement de pouvoir" voor de uitvoerende macht, in deze de regering. In aanmerking nemend dat de Kiesraad een zelfstandig bestuursorgaan is, die de regering en Staten-Generaal over de Kieswet adviseert, geeft aan dat de Kiesraad hier dus helemaal fout zit als uitvoerende macht.

De VP vindt het besluit van de Kiesraad en de uitsluiting van deelname aan de Europese verkiezingen 2014 niet alleen discriminerend. Het gaat in tegen het VN-verdrag tegen discriminatie, het VN-verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Omdat de Nederlandse overheid en de Staat vanuit de kieswet verstoot tegen de rechten van de mens, vindt de VP dat de Nederlandse Europese Verkiezingen voor de VP wel toegankelijk moeten zijn. Zodat de kiezer vanuit democratisch ingerichte verkiezingen gelijke toegang heeft tot alle politieke partijen die mee willen dingen aan de verkiezingen en zich als zodanig hebben aangemeld. Het vermogen zou in een dergelijk standpunt geen enkele rol mogen spelen om op het Nederlands stembiljet toegankelijk voor Nederlandse kiezers te zijn. De lengte van een Nederlands stembiljet kan toch niet de mate van de Nederlandse democratie bepalen?

De huidige waarborgsom houdt er daarnaast ook geen rekening mee dat de Europese verkiezingen van een andere aard zijn dan de Tweede Kamer verkiezingen. Het vergemakkelijken van deelname voor partijen gericht op leden of met veel leden maakt indirecte inbreuk op het recht van vereniging.

De hoge waarborgsom dwingt groeperingen van staatswege om hun organisatie in te richten als ledenorganisatie met als doel zoveel mogelijk contributie te verzamelen van leden, om mee te kunnen doen aan verkiezingen. Wat indirect een overtreding is van het grondrechtartikel 8 “vrijheid van vereniging”, politieke verenigingen moeten hun structuur aanpassen aan de kieswet om makkelijker mee te kunnen doen aan verkiezingen en dwingt de partij op om een organisatie te zijn die gericht is op ledenwerving.

In de laatste jaren is de partij als ledenorganisatie verouderd en de kieswet houdt geen rekening met partijen met geen of weinig leden. Lidmaatschap van een politieke partij is een zeldzaamheid geworden onder de bevolking. Burgers zien het niet meer als een sociale verplichting om lid te worden van een politieke partij. Iets dat mogelijksterwijs in de redenering van de huidige beslissers een voordeel lijkt te zijn. Maar kijkend naar dat ontwrichtende mechanisme die deze monocultuur bewerkstelligd doet het de VP huiveren.

Bij de invoering van de waarborgsom voor de Europese verkiezingen, is men uitgegaan van een zelfde bedrag als gevraagd wordt bij deelname van Tweede Kamerverkiezingen. In afdeling V van de kieswet, die specifiek gaat over de verkiezing van de leden van het Europese Parlement, wordt echter de waarborgsom van € 11.250,- niet expliciet genoemd. De VP stelt dat de Europese verkiezingen, hoewel ook landelijk toch van een ander karakter zijn als de Tweede Kamerverkiezingen. Een partij moet minstens één zesentwintigste van de stemmen krijgen, om een zetel te behalen. Die hoge feitelijke kiesdrempel weert veel partijen om toch niet mee te doen aan die Europese verkiezingen.

Het betoog van de beroepsgang en het verzet tegen de uitsluiting van de VP van de Nederlandse Europese Verkiezingen 2014 wil ook tot uitdrukking brengen dat met die uitsluiting er andere mechanismen mee gaan spelen waardoor de waarborgsom van € 11.250,- niet het instrumentarium is dat het in eerste instantie lijkt.

In onze optiek is het onder andere ook een verborgen brokstuk en een middel uit het Nederlandse regenteske slaventijdperk, dan wel ingevoerd in 1989, waardoor de kiezer niet in de gelegenheid gesteld wordt om achter de façade van de zogenaamde Nederlandse “democratie” te kijken. Doordat dit instrumentarium op een bepaalde plek binnen het verkiezingsproces geïmplementeerd is, helpt het mee om de werkelijke belanghebbenden en hun belangen die schuil gaan achter de eigenlijke machtsdistributie te borgen. Echter wie dat zijn blijft voor de kiezer grotendeels verborgen door de huidige inrichting van de kieswet. Waardoor er ronduit sprake is binnen de huidige Nederlandse Europese verkiezingen van een ongelijke toegankelijkheid voor kiezers naar nieuwe partijen. In deze verwijzen wij ook naar het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag Burgerlijke en Politieke Rechten en het EU-Handvest voor de Grondrechten van de Mens, die u als Raad van State blijkbaar niet relevant vindt, gezien de vorige besluiten van ander partijen, die al reeds eerder bezwaar hebben aangetekend en die ongegrond zijn verklaard. Hoe komt het dat u als Raad van State dit doet? Druist dat niet geheel tegen het legaliteitsbeginsel in?

De Nederlandse overheid, in deze de Kiesraad, verstoot sinds 1989 tegen het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Internationaal Verdrag Burgerlijke en Politieke Rechten (BuPo). In het Europees verdrag wordt discriminatie op grond van vermogen verboden, ook al wordt het recht op deelname aan verkiezingen niet in het verdrag vernoemd, is dit wel een redelijk gevolg van het verdrag. Wij verzoeken u dan ook als Raad van State hierover een prejudiciële beslissing te vragen aan het van Hof in Luxemburg.

Nederland heeft op 1 april 2004 het aanvullend Protocol 12 geratificeerd. Daarin staat het discriminatieverbod nogmaals verwoord in algemene zin: de overheid mag niet discrimineren onder andere op grond van vermogen (dat geldt dus in alle gevallen, dus ook bij verkiezingen waar men torenhoge borgsommen eist). Want de waarborgsom Kandidaatstelling is namelijk een jaarinkomen van een bijstandsgerechtigde in Nederland (of men hiervan kan leven staat buiten discussie).

Artikel 21 stelt dat onder andere discriminatie op grond van vermogen niet is toegestaan. Dit betekent dat borgsommen voor deelname aan de gemeenteraadsverkiezingen en Europese Verkiezingen niet rechtsgeldig zijn op grond van dit Handvest.

Het BuPo-verdrag is ook vrij duidelijk:

Artikel 25

Elke burger heeft het recht en dient in de gelegenheid te worden gesteld, zonder dat het onderscheid bedoeld in artikel 2 wordt gemaakt en zonder onredelijke beperkingen:

- a. deel te nemen aan de behandeling van openbare aangelegenheden, hetzij rechtstreeks of door middel van vrijelijk gekozen vertegenwoordigers;
- b. te stemmen en gekozen te worden door middel van betrouwbare periodieke verkiezingen die gehouden worden krachtens algemeen en gelijkwaardig kiesrecht en bij geheime stemming, waardoor het vrijelijk tot uitdrukking brengen van de wil van de kiezers wordt verzekerd;
- c. op algemene voet van gelijkheid te worden toegelaten tot de overheidsdiensten van zijn land.

Wij verwijzen dan ook naar artikel 2 van het BuPo. In dit artikel staat onder andere dat discriminatie op grond van welstand niet is toegelaten. Het feit dat de waarborgsom kandidaatstelling net zo groot is als een bijstand⁴ in 2014. Hierdoor kan er gesproken worden van een schending van de grondwet en het BuPo-verdrag.

Dat discriminatie op grond van vermogen in Nederland tot nu toe nog steeds mogelijk is gebleken, dat het dus een normaal en redelijk criteria gevonden wordt, is een bewijs dat dit aspect een verborgen brokstuk uit het Nederlandse slaventijdperk is.

Het is het verschil in de presentatie en de realiteit in dienst van een bepaalde groep belanghebbenden dat discriminatie op basis van vermogen normaal gevonden wordt. Het toont tevens aan dat de waarborgsomkandidaatstelling een bottleneck is in een Nederlands democratisch verkiezingsproces. Buiten dat vormt de waarborgsom van € 11.250,- duidelijk een beperking en zorgt het voor ongelijke toegankelijkheid tot verkiezingen en is dus wederom in strijd met de bepalingen van het BuPo-verdrag.

De Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden kwam in 1814 tot stand. De huidige grondwet dateert uit 1983. De Nederlandse Grondwet is in 1983 deels gewijzigd, deze vertaald namelijk juridisch het BuPo-verdrag dat ondertekend werd op 25 juni 1969 en geratificeerd op 11 december 1978. Door dit verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten is het voor de VP dan ook onverteerbaar dat de kieswet in 1989 door een demissionair kabinet-Lubbers II, dat regeerde van 14 juli 1986 tot 7 november 1989, de huidige kieswet heeft ingevoerd. Het is namelijk een wezenlijke schending van BuPo verdrag en dus ook een schending van de grondwet. Iets waar de Raad van State geen oordeel over mag uitspreken en maar wel ter kennisgeving kan aannemen. Het stelt ook de hogere intentie die er aan de waarborgsomkandidaatstelling ten grondslag ligt volgens de Kiesraad zeer in twijfel.

⁴ <http://www.rechttopbijstand.nl/inhoud/index/pid/75>

De VP heeft de hoger intentie gezocht van de keuze om de kieswet in 1989 op zo'n wijze aan te passen. Met name om ook de werkelijke belanghebbenden hiermee te begrijpen. Omdat niet alles wat door de kiesraad gepresenteerd wordt als zijnde een onderdeel van een democratisch fair proces, ook op die wijze geïnterpreteerd moet worden waarop het zich nu aandient. Zo blijkt in de jurisprudentie van de afgelopen jaren. De werkelijkheid voor wat betreft gelijke toegankelijkheid is dat de democratie ernstig geschaad wordt door de implementatie van een waarborgsomkandidaatstelling die enkel door nieuwe partijen steeds weer betaald moet worden. In een moderne democratie zoals Nederland wil zijn, zou men meer vertrouwen in de burger mogen hebben.

Vervolgens vindt de VP dat de Kiesraad ook diverse verdragen en andere internationale afspraken schendt.

De Universele verklaring van de rechten van de Mens (UVRM), geeft in artikel 21 aan dat er standaarden zijn van vrije en eerlijke verkiezingen met een algemeen en gelijkwaardig kiesrecht. Deze standaarden betreffen:

1. Het gelijke recht dat iedereen heeft om deel te nemen aan de regering van zijn/haar land, direct of door middel van gekozen vertegenwoordigers;
2. Iedereen heeft het recht op gelijke toegang op een overheidsdienst van zijn/haar land;
3. De wil van het volk moet de grondslag zijn van het gezag van de regering; Dit zal moeten worden uitgedrukt in periodieke en eerlijke verkiezingen die geschieden door universele en gelijk kiesrecht en dat zal worden gehouden bij geheime stemming of door gelijkwaardige stemmingen.

Het internationale Verdrag Burgerlijke en Politieke rechten (IVBPR of BuPo), geïnitieerd door de VN en gebaseerd op de UVRM stelt in dat er een aantal beschermde rechten van de mens zijn: Artikel 25 heeft betrekking op verkiezingen. Hierin staat dat burgers het recht hebben om te stemmen en gekozen te worden via eerlijke en periodieke verkiezingen, met algemeen kiesrecht. De verkiezingen moeten worden gehouden bij geheime stemming. Het comité voor de rechten van de mens, die toeziet op de controle en op de naleving van het BuPo verdrag, heeft in het general comment (no. 25) aangegeven, hoe dit nader kan worden ingevuld. Het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en met name het 1ste protocol spreekt ook over het recht op deelname aan vrije, periodieke geheime verkiezingen.

Alsof dat nog niet genoeg is benadrukt het Comité van Ministers het belang van de 'Code of Good Practice in Electoral Matters', opgesteld door de Venice Commission als een referentiedocument voor de Raad van Europa op het gebied van het verkiezingsproces en als basis voor mogelijke verdere ontwikkeling van het wettelijke kader van democratische verkiezingen in Europa. Tevens roept het Comité van Ministers de lidstaten op om, binnen de nationale democratische tradities, rekening te houden met de Code of good practice bij het opstellen van kieswetgeving (13 mei 2004). Deze code geeft aan dat de onderliggende principes van Europa's electorale erfgoed universeel, gelijk, vrij, geheim en direct kiesrecht zijn, bij verkiezingen die regelmatig worden georganiseerd. In de richtlijnen, die worden toegelicht in het Explanatory Report (COGP; 18-19 oktober 2002), wordt gedetailleerd ingegaan op deze principes.

Een voorbeeld van helderheid kunnen we vinden bij 2.3

Equality of opportunity :

a. Equality of opportunity must be guaranteed for parties and candidates alike. This entails a neutral attitude by state authorities, in particular with regard to:

i. the election campaign;

- ii. coverage by the media, in particular by the publicly owned media;
- iii. public funding of parties and campaigns.

Het in 1965 ingevoerde principe in de kieswet dat reeds vertegenwoordigende politieke groeperingen géén waarborgsom hoeven te betalen. En de ingevoerde verhoogde waarborgsom van € 11.250,- staan haaks op de hierboven genoemde verdragen. Het algemene kiesrecht wordt hiermee geweld aangedaan en het censuskiesrecht, dat wil zeggen stemrecht voorbehouden aan personen die vermogend, zijn komt hiermee om de hoek kijken. zie ook De Staat van Onze Democratie⁵, 2006 Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties Programma Democratie Den Haag, 5 oktober 2006

De Nederlandse overheid, in deze de Kiesraad, wordt dan ook opgeroepen om de resolutie A/RES/55/96 (artikel 1) op te volgen. In deze resolutie worden lidstaten opgeroepen om de democratie te bevorderen en te versterken, onder meer door het ontwikkelen van een **transparant electoraal systeem** dat periodieke, vrije, eerlijke en geheime verkiezingen met algemeen kiesrecht verzekert.

De gronden waarop de kiesraad het besluit genomen heeft om de VP uit te sluiten van de Nederlandse Europese verkiezingen 2014 omdat de VP niet aan de waarborgsom kandidaatstelling heeft voldaan zijn dan wat ons betreft ook oneigenlijk.

Waarom Vrouwen Partij gelijke toegankelijkheid van belang vindt ter achtergrond informatie

De VP vindt dat gelijke toegankelijkheid met betrekking tot inkomen, wonen, gezondheid, voeding, onderwijs en justitieel recht in Nederland nooit echt gerealiseerd is. De lange reeks aan conservatieve kabinetten van de afgelopen periode hebben hier aan bijgedragen. De VP wil het tij op dat punt keren.

De VP heeft gelijke toegankelijkheid als centraal thema in de zes speerpunten van haar partijprogramma. Gelijke toegankelijkheid voor iedereen die in Nederland woont. In gelijke gevallen dienen mensen gelijk behandeld te worden. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is voor de VP onacceptabel en dus niet toegestaan.

Om tot die gelijke toegankelijkheid te komen vindt de VP dat, hoewel religie een waardevol privé levenswijze kan zijn, deze op de daartoe geëigende plaatsen beleefd dient te worden, zonder anderen te storen. Religie mag niemand binnen het publieke domein zo beïnvloeden dat men onveilig is of een achterstand oploopt in de eigen ontwikkeling. In Nederland zijn Kerk en Staat reeds gescheiden. Omwille van de gelijke toegankelijkheid voor iedereen binnen het publieke domein wil de VP dat de een vermenging van religie en politiek vanuit de basisafspraken over gelijkwaardigheid voor iedereen gelden.

Gelijke toegankelijkheid tot inkomen, zorg, onderwijs en justitieel recht staat centraal bij alle 6 de speerpunten van de VP. Zij wil intensief investeren in een efficiënte infrastructuur die de gelijke toegankelijkheid tot een goed leven voor iedereen realiseert.

De VP is met een hele urgente reden afgelopen 10 oktober 2013 opgericht. Wat ons allen, die nu aan de VP verbonden zijn verbindt, is dat wij ons zorgen maken over het ontwrichtend mechanisme dat door de toenemende kloof tussen arm en rijk zich nu ongegeneerd aan ontvouwen is. De huidige machthebbers, grotendeel mannen zijn namelijk conservatiever dan hun vaders en opa's, met alle gevolgen van dien. Het is die steeds groter groeiende rechts-conservatieve reactie op de drievoudige crisis die ons zorgen baart.

⁵ rapport-destaatvanonzedemocratie2006definitief-5oktober2006

Het gaat om de economische, ecologische en een sociaal maatschappelijke crisis, die stap voor stap zichtbaarder wordt. Inmiddels weten we ook dat het complexer is en dat er kennis ontbreekt om de oorzaken van de economische crisis bloot te leggen en dus adequaat in te grijpen, om de economie uit die neerwaartse spiraal te halen.

Die kennis ontbreekt dus, omdat de oorzaak complex is, waardoor er bezuiniging op bezuiniging wordt uitgevoerd. Met als gevolg nog meer werkeloosheid. Enfin ...

Door de aanpassingen in de WW en de bijstand die grotendeels inmiddels meer een eindstation zijn, waar steeds meer mensen gebruik van moeten maken, schets dit de huidige situatie. De tweedeling arm/rijk wordt dan ook steeds zichtbaarder. Sociale uitsluiting blijkt iedereen dan ook normaal te vinden en het probleem wordt bij de burger gelegd dat deze niet voldoet, zelfs lui is. Hoe herkenbaar is dat? Is dat niet ook een verborgen brokstuk van die Nederlandse slaventijdperk?

En dan te beseffen dat de ecologische crisis rondom grondstoffen, energie en klimaat die ons nog te wachten staat, vele malen groter gaat worden dan de huidige financiële crisis. Nederland is er totaal niet op ingericht om dat aan te kunnen. Kunt u zich als de Raad van State hierbij een voorstelling maken, wat dat met mensen doet die al in de verdrukking zitten. Dan zou u zich ook een voorstelling kunnen maken hoe ongelijk verdeeld vermogen is. Dat is zorgelijk, tenminste dat vindt ons gehele team, waar ook mannen in zitten.

Dit is dan ook het motief om vanuit de VP met haar 6 speerpunten nu een signaal af te gaan geven, dat er gewerkt moet worden aan een andere, humane samenleving. Vandaar onze slogan "Vernieuwend Europa in".

Ter achtergrond informatie waarom wij deze partij VP genoemd hebben.

Die vraag wordt ons heel vaak gesteld, hoezo moet er een VP komen? Dat is toch niet meer nodig, dat is toch niet meer van deze tijd. Omdat er vanuit de conservatieve hoek gedaan wordt alsof het allemaal geregeld is. Er is zelfs door de Nederlandse Overheid onjuiste en verouderde informatie aangeleverd aan de UN⁶ om dit idee te onderbouwen, waardoor Nederland oneigenlijk op de UN index op nummer 1 staat.

Er zijn in Nederland meer dan 3 miljoen vrouwen die niet weten hoe zij zichzelf moeten financieren. Dan is het duidelijk dat het onder andere voor vrouwen niet goed is geregeld. De groep vrouwen die wel een eigen inkomen heeft, heeft zelfs op termijn 3 ton euro achterstand op hun mannelijke collega's bij pensionering.

De rede van oprichting:

Het feit dat er steeds meer mannen vastzitten in het kostwinnersmodel en in een identiteitscrisis komen als zij er achter komen dat zij niet meer in staat zijn goed voor hun vrouw en kinderen te zorgen, is zorgelijk. Mede veroorzaakt door de grote werkeloosheid. Het maakt vaak dat ze door dat verlies van cultureel opgelegd zelfrespect terug grijpen naar vroeger. En dus gevoelig worden voor rechtse sympathieën. Denk aan de PVV, Front National en al dat soort partijen. Kijkend naar de diepere oorzaak van al die nationale socialistische partijen, dan geven zij in onze optiek een signaal functie af. Namelijk dat de infrastructuur en de dominante systemen in de samenleving aan vernieuwing toe zijn. Vrouwen hebben daar bewust en onbewust een heel groot aandeel in. Het is dat ontwrichtend mechanisme dat aan het groeien is naar iets dat volgens de VP niemand wil.

⁶ <http://data.un.org/DocumentData.aspx?q=Gender+Development+index&id=332>

Deze grote groep mensen heeft geen vertrouwen meer in de politici die graag het pluche op willen, die het zitvlees hebben om zich binnen de bestaande partijen te handhaven, ongeacht de consequenties van de agenda die uitgevoerd wordt.

Er zijn meer dan 1,4 miljoen mensen die werk zoeken terwijl er maar plus minus 100.000 banen zijn. Als je dan geen geld hebt om in je dagelijkse leven te voorzien, door allerlei redenen, of van de voedselbank afhankelijk bent of zelfs op een wachtlijst komt te staan, dan komen er ander krachten vrij. Er hoeft maar twee à drie keer iets mis te gaan en dan is het in Nederland zo geregeld dat je buiten gehele zorg systeem komt te staan.

Als je nu op straat komt te staan ben je afhankelijk van liefdadigheid en dat is minimaal 50 jaar terug in de tijd. De kaalslag in de wetgeving doet grondig zijn werk. De vraag is of winstmaximalisatie die daaraan ten grondslag ligt niet ook een groter verborgen brokstuk uit de Nederlandse slaventijd is, dan wij met z'n allen vermoeden. Wat wij zien is dat er in de kern een grote groep mensen waaronder de vrouwen daar de rekening van betalen en de dupe van zijn. Het gaat ons er dus om de gelijke toegankelijkheid tot werk, inkomen, zorg, voeding onderwijs en rechtspraak binnen de wetgeving weer terug te krijgen. Dan kun je maar een ding doen, en dat is provocatief de VP op richten.

Daarom verzoekt de VP u als Raad van State, die gelijke toegankelijkheid voor nieuwe partijen te herstellen. Zodat de onbalans die is ontstaan is door het oneigenlijke instrumentarium van een waarborgsomkandidatenlijst van € 11.250,- verdwijnt.

Door de VP alsnog deel te laten nemen aan de Nederlandse Europese Verkiezingen 2014 en de burger te laten bepalen of de VP zitting kan nemen in het Europees Parlement doet u recht aan de ware aard van democratische verkiezingen.

De VP ziet ook dat de kans klein is dat dit ook gaat gebeuren, dit is namelijk een gevolg van de ongelijke informatie distributie. Daarnaast is er ook sprake van een negatief effect van de subsidies voor bestaande partijen. Dat is naast het inzichtelijk maken van de werkelijke belangen van de werkelijke machthebbers, dan ook een volgend obstakel in de vorming van democratische verkiezingen in Nederland. De Raad van State kan nu de eerste stap zetten om dit in beweging te brengen.

Hoogachtend,

Monique Sparla

Voorzitter

Bestuur Vrouwen Partij

Mar de Jong

Penningmeester